

ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

Ιερός ΑΓΑΓΓΙΟΝΤΟΥ

ΜΥΡΙΟΤΥΤΗ ΝΟ3

(Επιδιορθωτική Σειρά)

ΕΙΣ ΤΗΝ ΣΚΟΤΕΙΝΗΝ ΟΙΚΙΑΝ ΤΟΥ ΣΚΟΤΕΙΝΟΥ ΑΡΟΜΟΥ ΤΗΣ ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ...

ην πόλιν μας
ρόσις δὲ διπλοῖς θὰ
ιας
ητὸν παραδέσιον
οὺς δρόμους; τὸς
οιειδεῖς ἔναερίους
λουν νὰ τριβωμεν
πληξιν
ἔχει τὰ εὐχάριστα
δυσάρεστα
ἀπὸ προσώπου
σφιλῆ σε πολλοὺς
των θὰ ἐνθυμῆ-
ταις καὶ τὰ ε-
ρυμοτομίας πα-
τυκάτοινούς εἶ-
χε μιὰ μαρκάρι-
ζαν καὶ πολλοί
οὺς της
τεροὶ Θεραπει-
α-θεραπειανές
γνιον κάτω ἀπὸ

οῦ Αὐγούστου ἀ-
θήση ἐπὶ χρόνια
ν τὴν Πανσέλη-
ντιαναίς απὸ τὸ
νον «Γιούσσα»
εναεις ἔρωτικάς
ἡ μάρια;
μοὺς δὲν ἄκουσσε
τήματα δὲν εἰδε-
βιόδυο κατέφευ-
τε είχαν τὸ εὐτύ-
κα; ή νὰ πούν
τὸ ἄκουσσε στρέ-
μμα
ν ἀλλὰ δυστυ-
γή τὸ σχέδιον
ην ἔξεροις ασενε-
ινησις ἀπομένει
ταρεῖχε καταφύ-
ον; κουρασμέ-
ιδιοι εἰς τοὺς ε-

—Ο Χρύσανθος ἔκαμε ἐντύπωσιν
στὴν φράσιν που εἶπεν ἀρχηγημένος δὲν
καὶ κύττατες κρυψά στὸ πρόσωπο τοῦ
Ζεφείρη, δὲ Ζεφείρης ἀντελήφθη τὴν
σημασίαν τοῦ ὄλεμπατος. Ο Χρύσανθος
εἶχε μυρισθῆ τὰ σχέδια τοῦ Χ. καὶ ἦ-
θελε νὰ τὸν τελειώσει μὲ μιὰ σφαίρα
ὅμα γίνη θόρυβος θὰ τὸν εἰδοποιήσουν
καὶ θὰ χάσουμε τὸ παιγ-ίδι.

—Ο Ζεφείρης εἶχε ἀντίθετη γνώμη.
Ἐπίστειν πῶς δὲν ἡτο διατάλληλος
καρδεὶς καὶ διὰ νὰ τοῦ δύση νὰ κατα-
λάβῃ τὶ δισκέπτετο ἥρχισε νὰ τραχυσθῇ
ενα λαϊκὸ σκοπό.

—Δός μου ἔνα φιλι μικρό μου
—Ἐδῶ δὲν γίνεται μιαρό μου.
Μὲ τοῦ; δύο αὐτοὺς στίχους κατέωρ-
θωσε νὰ πάρῃ εἰδήσην δὲ Χρύσανθος
πῶς δχι μόνον δὲν συγέφερε γάλ-
κεινή τὴν ὥρα δ φόνος τοῦ ἀστυνομοῦ
Χ. ἀλλὰ μποροῦσε νὰ φέρῃ καὶ ἀνε-
πανόρθωτον βλάβην.

—Ἐν τῷ μεταῦν διαστινδυμός Χ. ποδ-
παρηκαλούθησε μὲ προστοιητὴ διδασφ-
ούλα τὴν συνομιλίαν μεταξὺ Χρύσανθου
καὶ Ζεφείρης ωριησε μὲ προσποιητὴ
διδασφορίος:

—Σὺ θέλεις νὰ ζῆς ἔξαπαντος τὴν
Ἄστροι;

—Μάλιστα καὶ γά σου πῶ τὴν ὅλη-
θεια ἀν δὲν είναι η Ἀστροι κούλαχ-
στον δ Λιττίνω, ἔνας ἀπὸ τοὺς δύο
ἀν δὲν είναι δυνατὸν καὶ οἱ δύο, ἀλφοί
καλλίτερα ἀν δι τούλιξιστον τὸν ἔνα.
—Ἀν ἀληθινά ἔχεις ἔνδιαφέρον γιὶ μὲ
να φρόντισε αὐτὸ τὸ πρᾶγμα καὶ δύσμου
εἴδησις γρήγορα.

—Γί ἀνδρὶ μῇ μάνησηκεῖς ἔνω θὰ τὰ
καταφέρω. Γνωρίζας εἰς ἀπὸ τοὺς δι-
φρόμους τοῦ Κόντε· καθητεῖς κάτω
ἀπὸ τὸν λόφο. Αὐτὴ ἔνθει ποὺ θὰ πά-
γη, ποδ θὰ τὸν εἴηρη. Περιμένετε καὶ
θὰ πάγω νὰ τὸν φωτίσω.

—Γερήγορα εἰμιτορεῖ; νὰ ἐπιστρέ-
ψης;

—Σεδέκα λεπτὰ εἰς εἰς δὲ, θὰ
ἀργήσω καθόλου. Ο Χ. βγῆκε στὸν
δρόμο. Πέρασσε ἀπὸ ἔνα η δύο δρόμους;
καὶ σταμάτησε στὸ Ισόγειο δωμάτιο ε-
νὸς σπιτιοῦ. «Εμεινεις ἔκει» ἔως δύο λε-
πτα καὶ ὑπερεια κιώπυρης τὸ παράδυ-
μο μὲ ἔνα ιδιαίτερο κτύπημα ποὺ φαι-
νεται πὼς η σύνθημα.

—Τὶ θέλεις; τὸν ηδοες; ποὺ είναι;
λέγε γρήγορα.

—Ναι τὸν δινεκάλυψα μὰ μὲ τὶ^τ κόπους καὶ μὲ πόσις προσπαθείας.

—Αφιεσ ταὶς συγλαμάριας καὶ πές μου:
μου γογήρας τὸν εὑρες; νὰ ἔπιμασθῶ;

—Τόρα είναι στὸ σπίτι τοῦ φίλου

τοῦ Ζεφείρη. Νὰ τὸν πλησιάσῃ κανεὶς

ἔκει είναι ἐπικίνδυνο. Διότι σὺ είσαι έ-

νας δινδυμωπος καὶ ἔνω δὲν πρέπει νὰ

φανῷ καὶ δ.ά νὰ μὴ δινιληφθῇ πῶς

είμαι μαζί σου, διλλὰ καὶ διὰ νὰ μὴ εἰ-

μεθα πολλοὶ διότι εἶχει καὶ αὐτὸς τὸν

δινθρόδωπος του ποὺ τὸν φιλάγουν καὶ

διὰ γίνη θόρυβος θὰ τὸν εἰδοποιήσουν

καὶ θὰ χάσουμε τὸ παιγ-ίδι.

—Αφοῦ είναι έτσι γιατὶ ήλθες; νὰ

δεῖξης μόνον τὴν ίκανότητά σου η νὰ

κάμης τὴν συνθησιμένη σου μα-

νέρβα; Εχου; δικ πο λοιπὸν δσοι σου

λέγουν διείσασα σὰν διζέμικο σπαθὶ

ποὺ κάρβει καὶ ἀπὸ τὰ δύο μέρη.

—Μὴ βιάζεσαι καὶ λέγεις διείσασα σὰν δι-

κατέβη πρὶν μὲ δικούσης. Εχω καὶ δ-

γὼ τὸ σχέδιό μου.

—Τὶ σχέδιο, νὰ μοδ δεῖξης τὸ σπίτι,
νὰ μοδ πῆς πῶς διείσασα είναι δ Χρύ-
σανθος, νὰ τὸν δινικρύδωπομ καὶ ἔπειται
διφοι μοδ πῆς πῶς πρέπει νὰ διφίσου-
με τὴν δυλειὰ διά διλλη φορᾶ, νὰ πᾶ;
νὰ εἴης τὸν Χρύσανθο καὶ νὰ τοῦ
πεισεις πῶς τὸν δισωτες; Αὐτὰ δὲν περ
νοῦν πλέον Χ. σὲ μάθαμε σοῦ τὸ διπο-
δεῖξαμε πῶς σὲ καταλάβαμε καὶ σὺ σὲ
δικομη δὲν είπες νὰ διλλέης κεφ ίλι,
πάντα δ Ζηνος θὰ είσαι.

—Απατᾶται, μάθε λοιπὸν τὸ σχέ-

διμο, θὰ διγάλω καὶ τοὺς δύο ἔνω
τὸν δρόμο καὶ θὰ τοὺς παρχεύω ποὺ

διπο, λαχρυνθοῦν διπὸ τὰ μέρη εἰς τὰ

πολλα ἔχουν πῶς συγενόχους αν καὶ

σὺ θὰ είνε εδικολότερο νὰ τελειώ-

με μὲ αὐτὸ τὸ γένηνημα τῆς κακῆς

ρας, ποδ ἀρέτου διρέθηκε μπροστά

καὶ μιὲ στιγμὴ η τυχος δὲν διείσασα καὶ

τὸ τέλος νὰ πάθω αὐτὸ τὰ χάλικα

ἐν διάρχει κιερότερο πράγμα νὰ μὴ

κη κανεὶς τίποτε στὸ νοῦ του καὶ

τὸ τὸν κατηγοροῦν γιὶ αὐτό. Νη ἔχης

τὸ κεφάλι σου τὸν κακούργο αὐτὸ

καὶ σὲ κηγυρά νὰ πηγ τὸ αἷμα σου

αὶ νὰ σοδ λέγουν πῶς είσαι τὸ ξα-

ιαζί του..

—Αι σύντροφε σὲ διπάσεις λεγοδιάρ-

ησια καὶ διέχασες τὸ σπουδαίωτερο ζή-

τημα, κέφτο κοντὸ καὶ πές μου: τι θὰ

γίνη ἔπειτα;

—Εχεις δίκαιο μὲ διλλα καὶ σὺ ίστην

θεισ μου καὶ θὰ θέλης μὴ σκέπτεσαι

τιως καὶ ἔνω καὶ θὰ θέλης μὴ λές

τὸ παράπονο ποὺ σὲ πνήγει. Τέ-

λέγε γρήγορα.

—Ναι τὸν δινεκάλυψα μὰ μὲ τὶ κόπους καὶ μὲ πόσις προσπαθείας.

—Αφιεσ ταὶς συγλαμάριας καὶ πές μου:
μου γογήρας τὸν εὑρες; νὰ ἔπιμασθῶ;

—Τόρα είναι στὸ σπίτι τοῦ φίλου

— "Ωρ μα; σκότισες καλλί θι μαρτυρήσω μά λέγε γρήγορα τὴν συνέχεια ἄγω πεθ θι σα; περιμένω;

— Σὺ πήγαινε κατ^τ εδώσιν πέρις τὴν ἐκκλησία τῆς Εὐαγγελιστρίας καὶ αἱμάσσου πῶς είσαι σκοπός η καλλιέργεια κύταζε νὰ εὑρεθῆς ἔκει κακίεργα μπασχόλησι.

— Καλά πήγαινε νὰ μὴ διηγήσεις.

Τὸ παράθυρο ἔκλεισε.

"Υστεροῦ μάτῳ διάγα λεπτὰ δ X. ἀφεν ἐκείθηκεν δλίγον μπεμακούνθη λε βῆμα ἀργό. Στὸ δρόμο κινοῦσε τὸ κεφάλι του καὶ μονολογούσε :

— Τώρα ήλθεν η σειρά μου. Άλλων εξερεύνετε οιοι σας θα ἐκδικήθω καὶ εύτων τὸν ἀλητη καὶ τὸν ἀσυνόμον καὶ ὅλους. Τί νομίζεις Χρύσανθε νὰ σάφισα νὰ κάμης καὶ ιδε ὡρα καὶ σιγμή νό τρέμην η κτηδιά μου; Καὶ οὐς Αβδυρογιάν καινούργιο φιντάν, σοὶ πέρασεν μάτῳ τὴν Ιδέαν δὲν ἔγα είμαι τόσο βλάκας νὰ συνιελέσω νὰ θυμαψευσης, νὰ περισυστάθης ἵκανότερος καὶ μάτῳ τὸν δάιο φρυνεμένο Φλορή καὶ ἀπό οὖσα μάς. Πολὺ τὸ πήρες ἐπάνω σου νὰ νομίζης πὼς καινούργιος μάτου νομικός σύ, ςθε γελάσους γεοδικούς μάτινομικούς αὐτούς; μά καύμενς μου φειδὲ καλοβί θά σε φάγη θά Ιδέα.

"Οπος ἀνειλήθησαν οι ἀναγνώσται δ ἀνθρωπος ποῦ ηιο σὸν κάτω δωμάτιο τοῦ καμηλού οπιτιού ηιο δισινιού ποι τοῦ καμηλού οποιοι ει μετά τὸν έμικος Ἀβδυρογιάνδον διόπι ει μετά τὸν έθανατον τοῦ Φλορή βέητι είχεν ἀναλάβητην καταδιωκεν τοῦ Χρύσανθου.

Δέγα πέρασε πολλή ὥρα καὶ διατηρούσαν τὴν νύκτα εἰς τὸ κέντρον δουραχμόνθηκειο δρόμο μάτῳ τὴν οἰκία Ισπανίνας πέρις τῆς Οζάκα.

Μόλις ἐφθισε σὸν ἴσημενο ποῦ τοῦ είχε δεῖξειδεν διατελήθη πῶς δέν ήτο τοῦ ποσοφήρη τριγύρω του, διότι ὑποτιενετο καμμιά πλεκτάν τοῦ X. Ιράβητης κατέβητε καὶ ἡμιπορίσθε νά την ἀνήρα.

Μόλις ἐφθισε σὸν ἴσημενο ποῦ τοῦ είχε δεῖξειδεν διατελήθη πῶς δέν ήτο τοῦ ποσοφήρη τριγύρω του, διότι ὑποτιενετο καμμιά πλεκτάν τοῦ X. Ιράβητης κατέβητε καὶ ἡμιπορίσθε νά την ἀνήρα.

Καὶ νὰ ἤθελα δέν μοῦ ἥρχοντο τοῦ σον βοικιὰ ἐμαυμούρησε, αὐτὸς δ ὑποτικοχαθαριστής θὰ κάμη καλλιέργεια διατητης τοῦ ποσοφήρης διά την στάσιν του.

Ακούμβησε σὸν ἄκρο τοῦ τοίχου καὶ ἐφώναξε τὸν ὑποδημοκαθαριστήν καὶ περίμενε μὲ μάνιπομησία διά κάθητον μάτητος δραγήτη νά φα-

ΕΣΠΕΡΙΝ

Γραφεία : Πέραν Τεκνέ Διζαδεσῆ άρ. 59.

Τηλέφωνον : 35101

Τημάται Γρ.

νῆ δ X. μὲ τὴν παρέα του.

— Μὴ βιάζεσαι είτε εἰς τὸν καθαριστήν, κύταξε νὰ τὰ γιαλίσης καλὰ ειδεμὴ δεκάρα δέν σου δίδω.

Ηναψεν ἔνα σιγάρο ξέδωκεν ἔνα ἀλλο σὸν καθαριστή καὶ γιὰ νὰ τὸν κάμη νὰ ἀργοταρήσῃ ἐπισεν διμίλια, καὶ τὸν ρωτοῦσε διτο του ἥρχετο στὸ νοῦ γραφέντων εἰς τὸν λόγους ἀνέχεται του.

Οταν δ X. ἐγύρισε στὸ σπῆτη τούτων τὸν διαγωγέν η ἀνυπο τούτων τὸν τὸν τοντρικό Χρύσανθος ποῦ τὸν διαγωγέν η ἀνυπο τούτων τὸν τὸν τοντρικό λόγους ἀνέχεται του.

Τὸν διαγωγέν η ἀνυπο τούτων τὸν τὸν τοντρικό λόγους ἀνέχεται του.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Χρύσανθε ἥρχα είτε δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.

— Τὸν εὐρες ἥρχωτησε, αὲ δρμή δ X. βλέπεται τὸν ἀριθμό σου δε σκέψεις δέν τὸν ἀντελήθη.